

“मीठे बच्चे- अब ड्रामाको चक्र पूरा हुन्छ, तिमी मिलनसार बनेर नयाँ दुनियाँमा आउनु छ, त्यहाँ सबै मिलनसार हुन्छन्, यहाँ मतभेदमा छ न्!”

प्रश्न:- तिमी त्रिनेत्री बच्चाहरू कुन ज्ञानलाई जानेर त्रिकालदर्शी बनेका छौ?

उत्तर:- तिमीलाई अहिले सारा विश्वको इतिहास-भूगोलको ज्ञान मिलेको छ, सत्ययुगदेखि लिएर कलियुग अन्त्यसम्मको इतिहास-भूगोल तिमीले जानेका छौ। तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ- आत्माले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। संस्कार आत्मामा छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! नाम-रूपबाट न्यारा बन। आफूलाई आत्मा अशरीरी सम्झ।

गीत:- धीरज धर मनुवा....

ओम् शान्ति। कल्प-कल्प बच्चाहरूलाई भनिन्छ, बच्चाहरूलाई थाहा छ, दिल हुन्छ- चाँडै सत्ययुग आयो भने यस दुःखबाट छुट्ने थियौं। तर ड्रामा धेरै बिस्तारै-बिस्तारै चल्छ। बाबाले धेरै दिनुहुन्छ, बाँकी थोरै दिन छ। ठूला मानिसहरूद्वारा पनि आवाज सुनिरहन्छन्- दुनियाँ परिवर्तन हुँदै छ। जति पनि मुख्य-मुख्य छन् पोपहरू, उनीहरूले पनि भन्छन् दुनियाँ परिवर्तन हुँदै छ। ठीक छ, फेरि शान्ति कसरी हुन्छ? यस समयमा सबै मतभेदमा छन्। अहिले हामी एकमत भइरहेका छौं। त्यसतर्फ दिन-प्रतिदिन मतभेद हुँदै जान्छ। आपसमा लडाईं-झगडा गरेर खतम हुन्छन्, तैयारी भइरहेको छ। यो ड्रामाको चक्र अब पूरा हुन्छ। पुरानो दुनियाँ पूरा हुन्छ। नयाँ दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ। नयाँ दुनियाँबाट पुरानो, पुरानोबाट नयाँ दुनियाँ फेरि बन्छ। यसलाई दुनियाँको चक्र भनिन्छ जो घुमिरहन्छ। यस्तो होइन, लाखौं वर्षपछि पुरानो दुनियाँ नयाँ हुन्छ। तिमी बच्चाहरूले राम्रोसँग बुझिसकेका छौ, भक्ति बिल्कुलै अलग हो। भक्तिको सम्बन्ध रावणसँग छ। ज्ञानको सम्बन्ध रामसँग छ। यो तिमीले अहिले बुझिरहेका छौ। बाबालाई बोलाउँछन् पनि- हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर नयाँ दुनियाँ स्थापन गर्नुहोस्। नयाँ दुनियाँमा अवश्य सुख हुन्छ। बच्चाहरू साना अथवा ठूला सबैले जानिसक्यौ- अब घर जानु छ। यो नाटक पूरा हुन्छ। हामी फेरि सत्ययुगमा जान्छौं। फेरि ८४ जन्मको चक्कर लगाउनु छ। स्व आत्मालाई दर्शन हुन्छ- सृष्टि चक्रको अर्थात् आत्मालाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, उसलाई भनिन्छ त्रिनेत्री। अहिले तिमी त्रिनेत्री हो, अरु सबै मनुष्यहरूका यी स्थूल नेत्र छन्। ज्ञानको नेत्र कसैलाई मिलेको छैन। त्रिनेत्री बनेपछि नै त्रिकालदर्शी बनिन्छ किनकि आत्मालाई ज्ञान मिल्छ नि। आत्माले नै एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। संस्कार आत्मामा रहन्छ। आत्मा अविनाशी छ। बाबा भन्नुहुन्छ- नाम-रूपबाट अलग बन। आफूलाई अशरीरी सम्झ। देह नसम्झ। यो पनि जानेका छौ- हामीले आधा कल्पदेखि परमात्मालाई याद गर्दै आएका हौं। यहाँ जब धेरै दुःख हुन्छ तब धेरै याद गर्छन्, अहिले कति दुःख छ। पहिला यति दुःख थिएन। जबदेखि बाहिरका आए तबदेखि यी राजाहरू पनि आपसमा लड्न थाले। भिन्ना-भिन्नै भए। सत्ययुगमा त एकै राज्य थियो। अहिले हामीले सत्ययुगदेखि लिएर कलियुग अन्त्यसम्मको इतिहास-भूगोल बुझिरहेका छौं। सत्ययुग-त्रेतामा एउटै राज्य थियो। यस्तो एउटै डिनायस्टी कसैको हुँदैन। क्रिश्चियनमा पनि हेर फूट छ, त्यहाँ त सारा विश्व एकको हातमा रहन्छ। यो केवल सत्ययुग-त्रेतामा नै हुन्छ। यो बेहदको इतिहास-भूगोल अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ। अन्त कहीं सत्सङ्गमा इतिहास-भूगोल शब्द सुन्दैनौ। त्यहाँ त रामायण, महाभारत आदि नै सुन्छन्। यहाँ त्यो कुरा छँदै छैन। यहाँ छ विश्वको इतिहास-भूगोल। तिम्रो बुद्धिमा छ उच्च भन्दा उच्च हाम्रा बाबा हुनुहुन्छ। बाबालाई धन्यवाद छ जसले सारा ज्ञान सुनाउनु भएको छ। एउटा आत्माहरूको वृक्ष छ, अर्को छ मनुष्यहरूको वृक्ष। मनुष्यहरूको वृक्षमा माथि को छ? ग्रेट-ग्रेट ग्रेन्ड फादर ब्रह्मालाई नै भनिन्छ। यो जानेका छन्- ब्रह्मा मुख्य हुन् तर ब्रह्माको पछाडि के इतिहास-भूगोल छ, यो कसैले जानेका छैनन्। अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ- उच्च भन्दा उच्च बाबा रहनु पनि हुन्छ परमधाममा। फेरि सूक्ष्मवतनको बारेमा पनि तिमीलाई थाहा छ। मनुष्य नै फरिश्ता बन्छन्, त्यसैले सूक्ष्मवतन देखाइएको छ। तिमी आत्माहरू जान्छौ, शरीर त सूक्ष्मवतनमा जाँदैन। कसरी जान्छन्, त्यसलाई भनिन्छ तेस्रो नेत्र, दिव्य-दृष्टि अथवा ध्यान पनि भनिन्छ। तिमीले ध्यानमा ब्रह्मा-विष्णु-शंकरलाई देख्छौ। मानिसहरूले देखाउँछन्- शंकरको आँखा खुलेपछि विनाश हुन्छ। अब यसबाट त कसैले बुझ्न सक्दैन। अहिले तिमीले बुझेका छौ- विनाश त ड्रामा अनुसार हुनु नै छ। आपसमा लडेर विनाश हुन्छन्। बाँकी शंकरले के गर्छन्! यो ड्रामा अनुसार

नाम राखिदिएका छन्। यो सम्झाउनु पर्छ- ब्रह्मा-विष्णु-शंकर तीन छन्। स्थापनाको लागि ब्रह्मालाई राखिएको छ, पालनाको लागि विष्णुलाई, विनाशको लागि शंकरलाई राखिदिएका छन्। वास्तवमा यो बनिबनाउ ड्रामा हो। शंकरको पार्ट कुनै छँदै छैन। ब्रह्मा र विष्णुको पार्ट त सारा कल्पमा छ। ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा। ब्रह्माको पनि ८४ जन्म पूरा भयो भने विष्णुको पनि पूरा भयो। शंकर त जन्म-मरणदेखि पर छन्, त्यसैले शिव र शंकरलाई फेरि मिलाइदिएका छन्। वास्तवमा शिवको त धेरै ठूलो पार्ट छ, पढाउनु हुन्छ। भगवानलाई भनिन्छ ज्ञानका सागर। यदि उहाँले प्रेरणाबाट कार्य गर्नुहुन्छ भने सृष्टि चक्रको ज्ञान कसरी दिनुहुन्छ! त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! प्रेरणाको त कुनै कुरा नै होइन। बाबालाई त आउनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- ममा सृष्टि चक्रको ज्ञान छ। मलाई यो पार्ट मिलेको छ। त्यसैले मलाई नै ज्ञान सागर, नलेजफुल भन्छन्। ज्ञान केलाई भनिन्छ, त्यो त जब मिल्नुहुन्छ तब थाहा हुन्छ। नमिलेसम्म कसरी थाहा हुन्छ। पहिला तिमीले पनि भन्थ्यौ, ईश्वरले प्रेरणा दिनुहुन्छ। उहाँले सबैथोक जान्नुहुन्छ। हामीले जो पाप गर्छौं, ईश्वरले देख्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो धन्दा म गर्दिनौं। यो त जस्तो कर्म गर्छन् उनले स्वयं नै सजाय भोग्छन्, मैले कसैलाई दिन्नौं। न कसैलाई प्रेरणाद्वारा सजाय दिन्छु। मैले प्रेरणाद्वारा गरे भने त मानौं मैले नै सजाय दिन्छु। कसैलाई यसलाई पिट भन्नु- यो पनि दोष हुन्छ। भन्ने पनि फँस्छ। शंकरले प्रेरणा दिन्छन् भने त उनी पनि फँस्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म त तिमी बच्चाहरूलाई सुख दिनेवाला हुँ। तिमीले मेरो महिमा गर्छौं- बाबा आएर दुःख हुनुहोस्। मैले कहाँ दुःख दिन्छु र। अहिले तिमी बच्चाहरू बाबाको सम्मुख बसेका छौ, त्यसैले कति खुसी हुनुपर्छ! यहाँ डाइरेक्ट भासना आउँछ। बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। यसलाई मेला भनिन्छ। सेन्टरहरूमा तिमी जान्छौ, त्यसलाई कुनै आत्मा र परमात्माको मेला भनिँदैन। आत्मा र परमात्माको मेला यहाँ मधुबनमा लाग्छ। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- मेला लागेको छ। बाबा बच्चाहरूको बीचमा आउनु भएको छ। आत्माहरू सबै यहाँ छन्। आत्माहरूले नै याद गर्छन्- बाबा आउनुहोस्। यो सबैभन्दा राम्रो मेला हो। बाबा आएर सबै आत्माहरूलाई रावण राज्यबाट छुटाइदिनु हुन्छ। यो मेला राम्रो भयो नि, जसबाट मनुष्य पारसबुद्धि बन्छन्। ती मेलाहरूमा त मनुष्य मैला हुन्छन्। पैसा बर्बाद गरिरहन्छन्, केही पनि मिल्दैन। त्यसलाई मायावी, आसुरी मेला भनिन्छ। यो हो ईश्वरीय मेला। रात-दिनको फरक छ। तिमी पनि आसुरी मेलामा थियौ। अहिले छौ ईश्वरीय मेलामा। तिमीले नै जानेका छौ- बाबा आउनु भएको छ। सबैले जाने भने त थाहा छैन कति भीड हुन्छ। रहनको लागि यतिका भवन आदि कहाँबाट ल्याउने! अन्त्यमा गाउँछन् नि- अहो प्रभु तिम्रो लीला। कुनचाहिँ लीला? सृष्टि परिवर्तन गर्ने लीला। यो हो सबैभन्दा ठूलो लीला। पुरानो दुनियाँ खतम हुनु भन्दा पहिला नयाँ दुनियाँको स्थापना हुन्छ। त्यसैले जहिले पनि कसैलाई सम्झाउँदा पहिला स्थापना, विनाश फेरि पालना भन्नु छ। जब स्थापना पूरा हुन्छ तब फेरि विनाश सुरु हुन्छ, फेरि पालना हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई यो खुसी छ- हामी स्वदर्शन चक्रधारी ब्रह्मण हौं। फेरि हामी चक्रवर्ती राजा बन्छौं। यो कसैलाई थाहा छैन, यी देवताहरूको राज्य कहाँ गयो। नाम-निशान गुम भएको छ। देवताको सट्टा आफूलाई हिन्दु भनिदिन्छन्। हिन्दुस्तानमा रहने हिन्दु हुन्। लक्ष्मी-नारायणलाई त यस्तो कहिल्यै भनिँदैन। उनीहरूलाई त देवता भनिन्छ। अहिले यस मेलामा ड्रामा अनुसार तिमी आएका छौ। यो ड्रामामा निश्चित छ। बिस्तारै बिस्तारै वृद्धि हुँदै जान्छ। तिम्रो जे पार्ट चलिरहेको छ फेरि कल्पपछि चल्छ। यो चक्र घुमिरहन्छ। फेरि रावण राज्यमा आसुरी पालना हुन्छ। तिमी अहिले ईश्वरीय बच्चाहरू हौ फेरि दैवी बच्चा फेरि क्षत्रिय बन्छौ। तिमी जो अपवित्र प्रवृत्ति मार्गका बनेका थियौ आफैं फेरि पवित्र प्रवृत्ति मार्गका बन्छौ। हुन् त यी पनि दैवी गुणवाला मनुष्य नै। बाँकी यति भुजा आदि दिएका छन्। विष्णु को हुन्? यो कसैले बताउन सक्दैन। महालक्ष्मीको पनि पूजा गर्छन्। जगत् अम्बासँग कहिल्यै धन माग्दैनन्। धन धेरै मिल्यो भने भन्छन् लक्ष्मीको पूजा गर्यौं, त्यसैले उनले भण्डारा भरिदिइन्। यहाँ त तिमीले जगत् अम्बासँग पाइरहेका छौ, परमपिता परमात्मा शिवद्वारा। दिनेवाला उहाँ हुनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरू बापदादा भन्दा पनि लक्की छौ। हेर, जगदम्बाको कति मेला लाग्छ, ब्रह्माको त्यति लाग्दैन। ब्रह्मालाई त एउटै मात्र स्थानमा राखिदिएका छन्, अजमेरमा भव्य मन्दिर छ। देवीहरूका मन्दिर धेरै छन् किनकि यस समयमा तिम्रो धेरै महिमा हुन्छ। तिमीले विश्वको सेवा गर्छौं। पूजा पनि तिम्रो धेरै हुन्छ। तिमी भाग्यशाली हौ। जगत् अम्बाको लागि यस्तो कहिल्यै भनिँदैन- उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। तिम्रो महिमा भइरहन्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पनि सर्वव्यापी भन्दैनन्, मलाई भनिदिन्छन् कण-कणमा हुनुहुन्छ, कति ग्लानि गर्छौं। तिम्रो म कति महिमा बढाउँछु। भारत माताको जय भन्छन् नि। भारत माता त तिमी हो नि। धरती होइन। धरती आदि जो अहिले तमोप्रधान छ, सत्ययुगमा सतोप्रधान हुन्छ। त्यसैले भन्छन् देवताहरूको पाउ पतित दुनियाँमा पर्दैन। जब सतोप्रधान धरती हुन्छ तब आउँछन्। अहिले तिमी सतोप्रधान बन्न छ। श्रीमतमा चलेर बाबालाई याद गरिरह्यौ भने उच्च पद पाउँछौ। यो ख्याल राख्नु छ। याद गर्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। श्रीमत मिलिरहन्छ।

सत्ययुगमा त तिम्रो आत्मा पवित्र कंचन हुन्छ त्यसैले शरीर पनि कंचन मिल्छ। सुनमा मिसावट परेपछि फेरि गहना पनि त्यस्तै बन्छ। आत्मा झुटो त शरीर पनि झुटो। मिसावट परेपछि सुनको मूल्य पनि कम हुन्छ। तिम्रो मूल्य अब केही पनि छैन। पहिला तिम्रो विश्वको मालिक, २४ क्यारेट थियो। अहिले ९ क्यारेट भनिन्छ। बाबाले बच्चाहरूसँग यो कुराकानी गर्नुहुन्छ। बच्चाहरूलाई बसेर बहलाउनु हुन्छ, जसबाट तिम्रो सुन्दै-सुन्दै परिवर्तन हुन्छौ। मनुष्यबाट देवता बन्छौ। त्यहाँ हीरा-जुहारतहरूका महल हुन्छन्, स्वर्ग त फेरि के! त्यहाँको शूबीरस आदि पनि तिम्रै पिएर आउँछौ। त्यहाँका फल नै यति ठूला-ठूला हुन्छन्। यहाँ त मिल्न सक्दैन। सूक्ष्मवर्तनमा त केही छँदै छैन। अब तिम्रो प्राक्किकलमा जान्छौ। यो हो आत्मा र परमात्माको मेला, यसबाट तिम्रो उज्ज्वल बन्छौ।

तिम्रो बच्चाहरू यहाँ आउँदा फ्री हुन्छौ, घर-धन्दा आदि केहीको चिन्ता हुँदैन। त्यसैले यहाँ तिम्रोलाई यादको यात्रामा रहने राम्रो अवसर छ। त्यहाँ त घरबार आदि याद आइरहन्छ। यहाँ त केही छँदै छैन। यहाँ रातको दुई बजे उठेर बस्न सक्छौ। सेन्टरमा त राती जान सक्दैनौ। यहाँ त सहज छ। आएर शिवबाबाको यादमा बस, अरु कसैको याद नआओस्। यहाँ तिम्रोलाई मदत पनि मिल्छ। सबै (चाँडै) सुत फेरि सबै उठ। ३ देखि ५ बजेसम्म आएर बस। बाबा पनि आउनु हुन्छ, बच्चाहरू खुसी हुन्छन्। बाबा हुनुहुन्छ योग सिकाउनेवाला। यी पनि सिक्नेवाला हुन्। दुवै, बाबा र दादा आउनु हुन्छ फेरि यहाँ र त्यहाँ योगमा बेस्दीको फरक पनि थाहा हुन्छ। यहाँ केही पनि याद रहँदैन, यसमा फाइदा धेरै छ। बाबाले राय दिनुहुन्छ— यो धेरै राम्रो हुन सक्छ। अब हेर्नेछु बच्चाहरू उठ्न सक्छन् कि सक्दैनन्। कतिलाई सबै उठ्ने अभ्यास हुन्छ। तिम्रो संन्यास छ ५ विकारको र वैराग्य छ सारा पुरानो दुनियाँको। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) अहिले सृष्टि परिवर्तन गर्ने लीला चलिरहेको छ, त्यसैले स्वयंलाई परिवर्तन गर्नु छ। मिलनसार भएर रहनु छ।

२) सबै उठेर एक बाबाको यादमा बस्नु छ, त्यस समय अरु कसैको पनि याद नआओस्। पुरानो दुनियाँबाट बेहदको वैरागी बनेर ५ विकारको संन्यास गर्नु छ।

वरदानः— किनारा गर्नुको सट्टा हरपल बाबाको सहारा अनुभव गर्ने निश्चय बुद्धि विजयी भव
विजयी भवको वरदानी आत्माले हरपल स्वयंलाई सहाराको छत्रछायाँमा अनुभव गर्छ। उसको मनमा संकल्पमा पनि बेसहारा वा एकलोपनको अनुभव हुँदैन। कहिल्यै उदासी या अल्पकालको हदको वैराग्य आउँदैन। ऊ कहिल्यै कुनै कार्यबाट, समस्याबाट, व्यक्तिबाट किनारा गर्दैन। हरेक कर्म गर्दै, सामना गर्दै, सहयोगी बन्दै बेहदको वैराग्य वृत्तिमा रहन्छ।

स्लोगनः— एक बाबाको साथमा रहेर बाबालाई नै आफ्नो साथी बनाऊ।